

המדינה מסרבת לתת היתר עבודה גורף לפלסטינים שקיבלו מקלט על רקע להט"בי

אף שמספרם של הפלסטינים שקיבלו מקלט על רקע להט"בי או בשל אלימות במשפחה עומד כיום על 66 בלבד - הם יכולים לקבל היתר עבודה רק אם הם מציגים מעסיק ספציפי שמוכן לקבל אותם. לפי המדינה, החשש הוא שמתן היתר גורף יעודד פלסטינים נוספים להיכנס לישראל ולהגיש בקשת מקלט דומה

בר פלג, הגר שיזף 08.01.2022 21:02

המדינה הודיעה שלשום (חמישי) לבג"ץ כי אינה מוכנה להעניק היתר עבודה גורף לפלסטינים שקיבלו מקלט בישראל על רקע להט"בי או בשל אלימות במשפחה. במקום זאת, הם יוכלו לעשות זאת רק באופן פרטני, תוך שהם מציגים מעסיק שמוכן להעסיק אותם - תנאים שמקשים מאוד על העסקתם. עמדת המדינה התקבלה אף שמספרם נמוך יחסית, ועומד כיום על 66 בלבד. בתגובה לעתירה שהוגשה לבג"ץ בנושא, נכתב מטעם המדינה כי יש חשש שמתן היתר גורף יעודד פלסטינים נוספים להיכנס לישראל ולהגיש בקשת מקלט דומה.

"יצירת מנגנון רווחתי שיקלול הסדרים נוספים, לרבות תעסוקה, עלולה להגדיל באופן משמעותי ביותר את הסיכויים שיוגשו בקשות נוספות, לטובת שהות ועבודה במדינת ישראל", נכתב. העתירה הוגשה על ידי הארגונים רופאים לזכויות אדם, היא"ס, המוקד לפליטים ומהגרים וקו לעובד.

בעתירה דרשו הארגונים להעניק היתרי עבודה ולהנגיש שירותי בריאות ורווחה לפלסטינים שביקשו מקלט בשל חשד ששיתפו פעולה עם ישראל, ולא להאליץ שביקשו מקלט מסיבות שמוגדרות "רווחה" - כמו להט"בים ונשים שסבלו מאלימות במשפחה. ביולי הודיעה המדינה כי היא מוכנה לתת היתר תעסוקה למבקשי מקלט פלסטינים שנמלטו לישראל בשל חשד ששיתפו איתה פעולה, אך לא תיתן אותו לפלסטינים שברחו על רקע להט"בי או בשל אלימות במשפחה.

בתגובתה ציינה המדינה כי במקרים אלו קיים "קושי מעשי משמעותי לבדוק את נכונותן של הטענות מבחינה עובדתית". בנוסף ציינה המדינה כי היענות לדרישתם של העותרים תקטין "באופן משמעותי ביותר" את הסיכויים של אותם פלסטינים למצוא פתרון קבע מחוץ לתחומי המדינה.

המדינה הדגישה כי במסגרת ראיונות עתידיים שייערכו לפלסטינים שיגישו בקשות מקלט על רקע דומה, הם יוכלו להגיש בקשה פרטנית לקבלת רישיון תעסוקה בישראל. "המענה הקיים - בדמות של הגשת בקשה פרטנית בהתאם לנהלים הקיימים - הוא מספק בנסיבות העניין", נכתב בתגובת המדינה. כך, יהיה על הפלסטינים תחילה להציג מעסיק שמוכן לקבל אותם לעבודה, ורק אז לקבל היתר לכך.

בפסק הדין החלקי שניתן ביולי התבקשה המדינה לפרט את מספר המאוימים על רקע רווחתי בישראל. לפי הנתונים שפורסמו, ישנם 90 בני אדם שמחזיקים בהיתרים זמניים מטעמים אלו, מהם 66 על רקע להט"בי או בשל אלימות במשפחה. מביניהם רק 14 הגישו בקשה לקבלת היתר תעסוקה

בישראל, ומהן אושרו 13. כמו כן, צוין כי ההיתרים ניתנים לתקופה של עד חצי שנה, והממוצע של משך השהייה בישראל לפי ההיתרים שניתנו הוא 16.4 חודשים.

עו"ד לוסטיגמן שייצגה את הארגונים בעתירה אמרה ל"הארץ" לאחר תגובת המדינה כי "מתשובתה עולה כי לעמדתה יש להפקיר פלסטינים נרדפים ללא אפשרות לפרנסה הוגנת, מחסה ושירותי בריאות. מהתשובה עולה כי רק 13 בני אדם מתוך 66 הצליחו למצוא מעסיק שיסיכים לקחת חלק בהליך החריג אשר יאפשר העסקתם וכן אפשרות לעבוד, 53 האחרים נותרו ללא אפשרות לעבוד, לאכול ולשתות". עו"ד לוסטיגמן הוסיפה כי היא מקווה שבית המשפט העליון יתערב כדי "להגן על זכויותיהם של פלסטינים להט"בים נרדפים ועל אלו שנרדפות על רקע מגדרי".